Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

27 септември 2012 година*

„Обща селскостопанска политика — Обща организация на пазарите — Производители на захар и изоглюкоза — Изчисляване на налозите върху производството — Правилност на метод за изчисляване, отчитащ условни суми на възстановявания за количествата захар, изнесени без възстановяване — Прилагане на правната уредба с обратна сила — Обменни валутни курсове — Присъждане на лихви“

По съединени дела C-113/10, C-147/10 и C-234/10

с предмет преюдициални запитвания, отправени на основание член 267 ДФЕС от Finanzgericht Düsseldorf (C-113/10) (Германия), High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (C-147/10) (Обединеното кралство) и Tribunal de grande instance de Nanterre (C-234/10) (Франция), с актове, съответно от 22 февруари, 12 март и 6 май 2010 г., постъпили в Съда на 2 и 29 март, както и на 12 май 2010 г., в рамките на производство по дела

Zuckerfabrik Jülich AG (C-113/10)

срещу

Hauptzollamt Aachen,

British Sugar plc (C-147/10)

срещу

Rural Payments Agency, an Executive Agency of the Department for Environment, Food & Rural Affairs,

и

Tereos – Union de coopératives agricoles à capital variable (C-234/10)

срещу

Directeur général des douanes et droits indirects,

Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н J.-C. Bonichot, председател на състав, г-жа A. Prechal, г-н K. Schiemann, г-н L. Bay Larsen (докладчик) и г-жа C. Toader, съдии,

* Езици на производството: немски, английски и френски.

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,

секретар: г-н K. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 30 юни 2011 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Zuckerfabrik Jülich AG, от H.-J. Prieß и B. Sachs, Rechtsanwälte,

— за British Sugar plc, от г-н K. Lasok, QC, и г-н G. Facenna, barrister,

— за Tereos – Union de coopératives agricoles à capital variable, от N. Coutrelis, avocat,

— за германското правителство, от г-н T. Henze и г-н J. Möller, в качеството на представители,

— за правителството на Обединеното кралство, от г-н S. Hathaway и г-жа H. Walker, в качеството на представители,

— за френското правителство, от г-н G. de Bergues и г-н B. Cabouat, в качеството на представители,

— за испанското правителство, от г-н F. Díez Moreno, в качеството на представител,

— за литовското правителство, от г-жа R. Mackevičienė и г-жа R. Krasuckaitė, в качеството на представители,

— за австрийското правителство, от г-н E. Riedl, в качеството на представител,

— за Европейската комисия, от г-н P. Rossi, г-н B. Schima и г-н D. Bianchi, както и от г-жа K. Banks, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 27 октомври 2011 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалните запитвания се отнасят основно до валидността на Регламент (ЕО) № 1193/2009 на Комисията от 3 ноември 2009 година за поправка на регламенти (ЕО) № 1762/2003, (ЕО) № 1775/2004, (ЕО) № 1686/2005 и (ЕО) № 164/2007 и за определяне на размера на налога върху производството в сектора на захарта за пазарните години 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 и 2005/2006 (ОВ L 321, стр. 1, поправка в ОВ L 347, 24.12.2009 г., стр. 32).

2 Запитванията са отправени в рамките на спорове между съответно Zuckerfabrik Jülich AG (наричано по-нататък „Jülich“) и Hauptzollamt Aachen, British Sugar plc (наричано по-нататък „British Sugar“) и Rural Payments Agency, an Executive Agency of the Department for Environment, Food & Rural Affairs (наричана по-нататък „Rural Payments Agency“), Tereos – Union de coopératives agricoles à capital variable (наричан по-нататък „Tereos“) и directeur général des

douanes et droits indirects и receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers (Франция) относно размера на налозите, платени за всички или за някои от пазарните години 2002/2003—2005/2006.

Правна уредба

3 Член 8, параграф 1 от Решение 2000/597/ЕО, Евратом на Съвета от 29 септември 2000 година относно системата на собствените ресурси на Европейските общности (ОВ L 253, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 206) предвижда, че собствените ресурси на Европейските общности като по-специално налозите, предвидени в рамките на общата организация на пазарите за захар, се събират от държавите членки в съответствие с националните разпоредби, наложени със закон, подзаконов нормативен акт или административен акт, които, където е подходящо, ще бъдат адаптирани, за да посрещнат изискванията на правилата на Общността.

4 Същото предвижда за посочените налози и член 8, параграф 1 от Решение 2007/436/ЕО, Евратом на Съвета от 7 юни 2007 година относно системата на собствените ресурси на Европейските общности (ОВ L 163, стр. 17), което, както е посочено в член 10 от него, отменя Решение 2000/597, считано от 1 януари 2007 г.

5 Регламент (ЕО) № 1260/2001 на Съвета от 19 юни 2001 година относно общата организация на пазарите в сектора на захарта (ОВ L 178, стр. 1, наричан по-нататък „основният регламент“), отменен с Регламент (ЕО) № 318/2006 на Съвета от 20 февруари 2006 година относно общата организация на пазарите в сектора на захарта (ОВ L 58, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 70, стр. 77) предвижда по-специално система на самофинансиране на сектора на захарта чрез налози върху производството.

6 Съгласно съображение 11 от основния регламент общата организация на пазарите в сектора на захарта се основава, от една страна, на принципа, че производителите носят пълна финансова отговорност за натрупаните през всяка пазарна година загуби от реализирането на пазара на тази част от продукцията на Общността по квотата, която представлява излишък спрямо вътрешното потребление на Общността, и от друга страна, на диференциацията на ценовите гаранции за реализиране на пазара в зависимост от производствената квота, предоставена на всяко предприятие.

7 Съгласно съображение 13 от този регламент прилагането на принципа на финансовата отговорност се гарантира от приноса на производителите под формата на плащане на основен налог върху производството за цялата продукция на захар А и Б, който обаче е ограничен до 2 % от интервенционната цена за бяла захар, и на налог Б за продукцията на захар Б, ограничен до 37,5 % от тази цена. Тъй като тези ограничения по принцип не позволяват да се постигне целта за самофинансиране за пазарната година, следва да се предвиди допълнителен налог в случаите, когато тази цел не е постигната.

8 Съображение 14 от посочения регламент гласи следното:

„От съображения за равно третиране допълнителният налог трябва да бъде изчислен за всяко предприятие въз основа на неговия дял в приходите, генерирани от налозите върху производството, платени от предприятието за въпросната пазарна година. Поради това трябва да бъде определен коефициент за Общността като цяло, който да изразява съотношението за тази пазарна година между общата отчетена загуба и общия приход, генериран от съответните налози върху производството. Необходимо е да се уточнят условията, при които продавачите на цвекло и тръстика следва да допринасят за покриване на останалата непокрита загуба за съответната пазарна година“.

9 Що се отнася до изчисляването на налозите, член 15 от основния регламент гласи:

„1. Преди края на всяка пазарна година се установяват:

а) прогнозното количество захар А и Б, изоглюкоза А и Б и инулинов сироп А и Б за съответната пазарна година;

б) прогнозното количество захар, изоглюкоза и инулинов сироп, реализирани за потребление в рамките на Общността през съответната пазарна година;

в) излишъкът, който може да бъде изнесен, получен чрез изваждане на количеството, посочено в буква б), от количеството, посочено в буква а);

г) прогнозната средната загуба или прогнозният среден приход на тон захар за задълженията за износ, които трябва да се изпълнят през текущата пазарна година.

Тази средна загуба или този среден приход е равна/равен на разликата между общата сума на възстановяванията и общата сума на налозите върху общия тонаж на посочените задължения за износ;

д) прогнозната обща загуба или прогнозният общ приход, получена/получен чрез умножаване на излишъка, посочен в буква в), по средната загуба или средния приход, посочена/посочен в буква г).

2. Преди края на пазарната година 2005/2006 и без да се засяга прилагането на член 10, параграфи 3—6 се установяват кумулативно за пазарните години 2001/2002—2005/2006:

а) излишъците, които може да бъдат изнесени, определени въз основа на окончателната продукция на захар А и Б, изоглюкоза А и Б и инулинов сироп А и Б, от една страна, и окончателното количество захар, изоглюкоза и инулинов сироп, реализирани за потребление в рамките на Общността, от друга страна;

б) средната загуба или средният приход на тон захар от всички съответни задължения за износ, изчислена/изчислен по метода, описан във втората алинея на параграф 1, буква г) по-горе;

в) общата загуба или общият приход, получена/получен чрез умножаване на излишъка, посочен в буква а), по средната загуба или средния приход, посочена/посочен в буква б);

г) общата сума на начислените основни налози върху производството и налози Б.

Прогнозната обща загуба или прогнозният общ приход, посочена/посочен в параграф 1, буква д), се адаптира с оглед на разликата между сумите, посочени в букви в) и г).

[…]

8. При спазване на процедурата по член 42, параграф 2 се приемат подробни правила за прилагане на настоящия член и по-специално относно:

— размера на подлежащите на събиране налози,

[…]“.

10 След постановяване на Решение от 8 май 2008 г. по дело Zuckerfabrik Jülich и др. (C-5/06 и C-23/06-C-36/06, Сборник, стр. I-3231) и Определение от 6 октомври 2008 г. по дело SAFBA (C-175/07—C-184/07) Европейската комисия приема Регламент № 1193/2009 за поправка на Регламент (ЕО) № 1762/2003 на Комисията от 7 октомври 2003 година за определяне на налозите върху производството за сектора на захарта за 2002/2003 пазарна година (ОВ L 254, стр. 4), Регламент (ЕО) № 1775/2004 на Комисията от 14 октомври 2004 година за определяне на налозите върху производството за сектора на захарта за 2003/2004 пазарна година (ОВ L 316, стр. 64) и Регламент (ЕО) № 1686/2005 на Комисията от 14 октомври 2005 година за определяне на размера на налога върху производството, както и на коефициента за допълнителния налог в сектора на захарта за пазарната 2004/2005 година (ОВ L 271, стр. 12), които Съдът е обявил за невалидни, както и Регламент (ЕО) № 164/2007 на Комисията от 19 февруари 2007 година за определяне на размера на производствените налози за сектора на захарта за 2005/2006 пазарна година (ОВ L 51, стр. 17), който също се основава на обявения за невалиден от Съда метод за пазарните години 2002/2003, 2003/2004 и 2004/2005. Така Комисията определя отново с обратна сила размерите на налозите върху производството за пазарните години 2002/2003—2005/2006.

11 Съображения 5 и 6 от Регламент № 1193/2009 гласят следното:

„(5) В решението си от 8 май 2008 г. по съединени дела C-5/06 и от C-23/06 до C-36/06 Съдът заключи, че анализът на Регламент (ЕО) № 1837/2002 на Комисията от 15 октомври 2002 г. за определяне на размера на налога върху производството, както и на коефициента за допълнителния налог в сектора на захарта за пазарната 2001/2002 година [ОВ L 278, стр. 13] не е установил наличието на фактори, способни да накърнят действителността му. За да определи налога върху производството за тази пазарна година, Комисията ще изчисли прогнозната средна загуба въз основа на общото количество изнесена захар във вид на преработени продукти, независимо дали последните са допустими за изплащането на възстановявания или не.

(6) Следователно е уместно Комисията да определи налога върху производството, включвайки при необходимост коефициент за допълнителния налог, като използва изчислителния метод, приложен за пазарната 2001/2002 година“.

12 Членове 1—4 от Регламент № 1193/2009 определят размерите на налозите върху производството за пазарните години 2002/2003—2005/2006.

13 Член 3 от Регламент № 1193/2009 предвижда:

„Членове 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1686/2005 се заменят със следното:

[…]

Член 2

За пазарната 2004/2005 година предвиденият в член 16, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1260/2001 коефициент е 0,25466 за Чешката република, Латвия, Литва, Унгария, Полша, Словения и Словакия и 0,14911 за останалите държави членки“.

14 Член 6 от Регламент № 1193/2009 гласи:

„Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 1 се прилага от 8 октомври 2003 г.

Член 2 се прилага от 15 октомври 2004 г.

Член 3 се прилага от 18 октомври 2005 г.

Член 4 се прилага от 23 февруари 2007 г.“.

15 С Решение от 29 септември 2011 г. по дело Полша/Комисия (T-4/06, Сборник, стр. II-331*, резюме) Общият съд на Европейския съюз постановява:

„Отменя член 2 от Регламент (ЕО) № 1686/2005 […], изменен с член 3 от Регламент (ЕО) № 1193/2009 […]“.

Споровете по главните производства и преюдициалните въпроси

Дело C-113/10

16 Jülich е предприятие производител на захар.

17 С решения от 21 октомври 2003 г., 26 октомври 2005 г. и 21 февруари 2007 г. Hauptzollamt Aachen (главна митническа служба, Ахен) изисква от Jülich налози за пазарните години 2002/2003, 2004/2005 и 2005/2006. За тези три пазарни години Hauptzollamt Aachen се основава на три регламента на Комисията, а именно Регламент № 1762/2003 за пазарната 2002/2003 година, Регламент № 1686/2005 за пазарната 2004/2005 година и Регламент № 164/2007 за пазарната 2005/2006 година.

18 Jülich оспорва налозите върху производството, определени за тези пазарни години, и подава възражение срещу решението от 26 октомври 2005 г. и искане за отмяна на решенията от 21 октомври 2003 г. и 21 февруари 2007 г. Изтъква, че регламенти № 1762/2003, № 1686/2005 и № 164/2007 са обявени за невалидни по съображения, че Комисията е определила неправилно ставките на налозите.

19 С решения от 28 и 29 декември 2009 г. Hauptzollamt Aachen определя на основание Регламент № 1193/2009 размера на налозите върху производството, дължими от Jülich за пазарните години 2002/2003, 2004/2005 и 2005/2006.

20 Jülich обжалва тези решения пред Finanzgericht Düsseldorf, като поддържа, че Регламент № 1193/2009 е невалиден.

21 Доколкото при изменението на ставките на налозите Комисията е преизчислила не само общите количества на задълженията за износ, но и всички суми на възстановяванията за разглежданите пазарни години, като е взела предвид условни възстановявания за случаите на износ без възстановяване, запитващата юрисдикция се съмнява, че такова изменение, неспазващо наложените от Решение по дело Zuckerfabrik Jülich и др., посочено по-горе, условия и приложимо за вече приключили пазарни години, е съвместимо с принципа на правото на Съюза за забрана за прилагане на закона с обратна сила.

22 С акт от 2 март 2010 г. Finanzgericht Düsseldorf решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Валиден ли е Регламент […] № 1193/2009 […]?“.

Дело C-147/10

23 British Sugar, производител на захарни продукти, иска по съдебен ред да му бъде възстановена с лихвите сумата на налозите върху производството, която счита, че е надплатил в полза на Rural Payments Agency за пазарните години 2002/2003—2005/2006.

24 Като тълкува Решение по дело Zuckerfabrik Jülich и др., посочено по-горе, British Sugar изчислява, че надплатената сума за пазарните години 2002/2003—2005/2006 възлиза приблизително на 12 531 000 EUR без лихвите.

25 Rural Payments Agency изтъква, че Регламент № 1193/2009 е вече този, който определя законовата формула за изчисляване на събраните в повече суми, които трябва да се върнат на British Sugar, и че този регламент обвързва както съответните страни, така и запитващата юрисдикция. Поддържа, че съгласно регламента дължимата на British Sugar сума възлиза на 366 590,79 GBP и това е всичко, което трябва да му се изплати.

26 Според British Sugar Регламент № 1193/2009 е невалиден по-специално поради това че е засегнат от същия съществен порок, заради който Съдът е обявил за невалидни регламенти № 1762/2003, № 1775/2004 и № 1686/2005. Възприетият в него метод за изчисляване на „средната загуба на тон“, посочена в член 15, параграф 1, буква г) от основния регламент, се основавал на хипотетични загуби, отнасящи се до възстановявания при износ, които условно могат да бъдат предоставени, но в действителност никога не са плащани. Така Регламент № 1193/2009 изкуствено завишавал общата загуба, посочена в член 15, параграф 1, буква д) от основния регламент.

27 Освен това Комисията не била компетентна да приеме Регламент № 1193/2009 по силата на основния регламент по-специално тъй като последният е отменен и вече не е действал при приемането на новия регламент. При липса на компетентност, произтичаща от основния регламент, Съветът бил компетентен по силата на член 43 ДФЕС да определи размерите на налозите върху производството.

28 Впрочем Регламент № 1193/2009 бил невалиден и доколкото изисквал плащанията, които не са в евро, да се извършват по обменните курсове, приложими към момента на първоначалното определяне на събрания в повече налог, а не към момента на връщането.

29 Rural Payments Agency изтъква, че доколкото Регламент № 1193/2009, изглежда, следва режима, предвиден от Регламент № 1837/2002, при чието разглеждане не са установени основания за невалидност, може да се счита, че установената с Регламент № 1193/2009 методология е имплицитно одобрена от Съда.

30 Що се отнася до подходящия обменен курс (EUR/GBP), следвало да се възприеме курсът, който се е прилагал към момента на определяне на първоначалните налози върху производството на захар.

31 Накрая, Rural Payments Agency поддържа, че на British Sugar не следвало да се плащат лихви при връщане на събраните в повече налози, които му се дължат. Всъщност в съответствие със системата на собствените ресурси на Съюза всяко връщане на надплатени суми на това предприятие трябвало да се съпътства от еквивалентно връщане на суми от Комисията на Rural Payments Agency. Rural Payments Agency счита, че след като законодателството на Съюза не предвижда правно основание, на което държавите членки да получават лихви от Комисията при такова връщане на суми, същият принцип трябва да се прилага и по отношение на всяко връщане на суми в полза на British Sugar.

32 При тези обстоятелства High Court of Justice (Англия и Уелс) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Невалиден ли е Регламент [№ 1193/2009] предвид Решение [по дело Zuckerfabrik Jülich и др., посочено по-горе] и Определение [по дело SAFBA, посочено по-горе]?

2) Невалиден ли е Регламент [№ 1193/2009] предвид правното основание, на което е бил приет, а именно [основният] регламент?

3) При изчисляване на обезщетението, което трябва да се плати на основание събраните в повече налози върху производството на захар за пазарните години 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005, 2005/2006, трябва ли приложимият обменен курс и датата на обмяната да бъдат определени съгласно правото на Европейския съюз? Ако това е така, член 6 от Регламент [№ 1193/2009] трябва ли да бъде тълкуван в смисъл, че изисква обезщетението да бъде платено в зависимост от обменния курс, приложим към момента на първоначалното изчисляване на надплатения налог? Ако това е така, валиден ли е член 6 от Регламент [№ 1193/2009]?

4) По отношение на лихвите:

[а]) Правото на [Съюза] допуска ли лице в положението на жалбоподателя да получи от националния орган, компетентен да събира налога върху производството, лихви върху надплатените в резултат от невалиден регламент на Комисията суми, след като този орган не може да получи лихвите върху съответните суми, които трябва да му бъдат изплатени от Комисията?

[б]) Ако отговорът на [четвъртия въпрос, буква а)] е утвърдителен, законодателството на [Съюза] относно собствените ресурси [(Решение 2000/597[...] и Регламент (ЕО) № 1150/2000 за неговото прилагане)] допуска ли компетентен държавен орган, който събира налога върху производството, да получи лихви върху сумите, които трябва да му изплати Комисията, при обстоятелства, каквито са налице по настоящото дело?[

[в]) Ако отговорът на [четвъртия въпрос, буква а)] е отрицателен, правото на [Съюза] допуска ли национален съд или орган да упражни правото си на преценка, като не присъди лихви в случай на присъждане на обезщетение на лице, което се намира в положението на жалбоподателя?“.

Дело C-234/10

33 Като счита, че е платил прекалено високи налози на основание Регламент № 1686/2005 за пазарната 2004/2005 година, на 2 май 2007 г. производителят на захар Tereos подава до receveur des douanes et droits indirects de Gennevilliers искане за връщане на част от платената сума. След като не получава отговор, Tereos предявява иск пред Tribunal de grande instance de Nanterre, като твърди, че Регламент № 1686/2005 е невалиден, и претендира да му бъде върната събраната в повече сума в размер на 11 600 782 EUR.

34 След приемането на Регламент № 1193/2009 Tereos моли тази юрисдикция, преди да се произнесе, да отправи до Съда преюдициално запитване относно валидността на Регламент № 1193/2009 с оглед на член 15 от основния регламент и да постанови да му бъде върната сумата 11 600 782 EUR ведно с лихва.

35 Според националната юрисдикция в Регламент № 1193/2009 Комисията не преизчислява налога върху производството при стриктно прилагане на предвидения в член 15 от основния регламент метод за изчисляване в съответствие с тълкуването, дадено от Съда в Решение по дело Zuckerfabrik Jülich и др., посочено по-горе, а използва вече приложения за пазарната 2001/2002 година метод, тъй като Съдът постановил, че при разглеждането на Регламент № 1837/2002 не са установени основания за невалидност.

36 Ето защо Tribunal de grande instance de Nanterre решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 15, параграф 1, буква г) от [основния] регламент да се тълкува в смисъл, че за целите на изчисляване на средната загуба за всички категории изнесена захар сумата на действителните разходи следва да се раздели на сумата на изнесените количества, независимо дали действително са били изплатени възстановявания за тези количества?

2) Предвид член 15 от [основния] регламент невалиден ли е Регламент № 1193/2009, доколкото определя налог върху производството на захарта въз основа на средна загуба, за изчисляването на която е от значение — що се отнася до изнесената във вид на преработени продукти захар — умножаването на единната сума на възстановяването при износ относно тези продукти по общото изнесено количество, включително изнесените без получаване на възстановяване количества, а не разделянето на действително направените разходи на сумата на изнесените със или без възстановяване количества?“.

По съединяването на дела C-113/10, C-147/10 и C-234/10

37 С Определение на председателя на Съда от 15 април 2011 г. дела C-113/10, C-147/10 и C-234/10 са съединени за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение.

По преюдициалните въпроси

По единствения въпрос по дело C-113/10, по първия въпрос по дело C-147/10 и по двата въпроса по дело C-234/10

38 С тези въпроси, които следва да се разгледат заедно, запитващите юрисдикции по същество питат дали възприетият от Комисията в Регламент № 1193/2009 метод за изчисляване на средната загуба на тон захар за задълженията за износ, които трябва да се изпълнят през текущата пазарна година (наричана по-нататък „средната загуба“), е съобразен с основния регламент в съответствие с тълкуването, дадено от Съда в Решение по дело Zuckerfabrik Jülich и др., посочено по-горе, и в Определение по дело SAFBA, посочено-горе.

39 По силата на член 15, параграф 1, буква г) от Регламент № 1260/2001 средната загуба е равна на разликата между общата сума на възстановяванията и общата сума на налозите върху общия тонаж на задълженията за износ, които трябва да се изпълнят през текущата пазарна година. Съгласно член 15, параграф 1, буква д) прогнозната обща загуба се изчислява, като се умножи излишъкът, който може да бъде изнесен, по средната загуба.

40 Безспорно е, че методът за изчисляване на средната загуба, използван при изготвянето на Регламент № 1193/2009, се различава в две отношения от този, използван при изготвянето на регламенти № 1762/2003, № 1775/2004, № 1686/2005 и № 164/2007.

41 От една страна, „общият тонаж на задълженията за износ“, който съгласно член 15, параграф 1, буква г) от основния регламент е знаменателят в дробта, позволяваща да се изчисли средната загуба, вече включва всички задължения за износ, включително тези, за които не е имало възстановяване при износ. Тази промяна в метода за изчисляване обаче е съобразена с член 15, параграф 1, буква г) от посочения регламент, съобразно даденото от Съда тълкуване, по-специално в Решение по дело Zuckerfabrik Jülich и др., посочено по-горе, което впрочем признават всички заинтересовани страни, които представят становища.

42 От друга страна, „общата сума на възстановяванията“ за захарта, съдържаща се в преработените продукти, която съгласно член 15, параграф 1, буква г) от основния регламент е част от числителя на дробта, позволяваща да се изчисли средната загуба, се получава като резултат от три аритметични действия. Първо, общият размер на задълженията за износ за посочената категория захар се разделя на дванадесет части, всяко от които съответства на един месец от пазарната година. Второ, така полученото число се умножава за всеки месец по средния размер на възстановяването, платимо за този вид износ през този месец. Трето, получените за всеки месец резултати се събират, за да се получи общата сума на възстановяванията за цялата пазарна година.

43 Комисията подчертава, че този метод за изчисляване на средната загуба вече е използван в миналото по-специално в Регламент № 1837/2002. Този метод бил одобрен от Съда в Решение по дело Zuckerfabrik Jülich и др., посочено по-горе, в което Съдът постановил, че при разглеждането на Регламент № 1837/2002 не са установени основания за невалидност.

44 Този довод не може да бъде приет.

45 Всъщност в Решение по дело Zuckerfabrik Jülich и др., посочено по-горе, Съдът се е произнесъл относно валидността на Регламент № 1837/2002 само доколкото това е било необходимо, за да отговори на поставените му въпроси, като вземе предвид изложените пред него доводи. По-конкретно от точки 61 и 63 от това решение е видно, че Съдът се е произнесъл относно метода, използван от Комисията за изчисляване на общия тонаж на задълженията за износ, а не относно всички аспекти на изчисляването на средната загуба. Така, както посочва генералният адвокат в точка 83 от заключението си, Съдът не е разгледал формулата за изчисляване на общата сума на възстановяванията, възпроизведена в Регламент № 1193/2009. Ето защо този нов въпрос следва да се разгледа, за да може Съдът да се произнесе дали този регламент е съобразен с член 15, параграф 1, буква г) от основния регламент.

46 С оглед на това е важно да се напомни, че целта на основния регламент е да установи система за самофинансиране на разходите за реализиране на излишъците, която се състои в справедливо, но и ефикасно осигуряване на пълното финансиране на тези разходи от самите производители (Решение по дело Zuckerfabrik Jülich и др., посочено по-горе, точка 44). Следователно възприетият метод за изчисляване не трябва да води на практика до определяне a priori на обща загуба с размер, по-висок от този на разходите за възстановяванията във връзка с реализирането на излишъците от продукцията на Общността (Решение по дело Zuckerfabrik Jülich и др., посочено по-горе, точка 60).

47 Освен това от член 15, параграф 1, буква д) от основния регламент следва, че общата загуба се получава, като излишъкът, който може да бъде изнесен, се умножи по средната загуба. Ето защо всяко определяне на по-висока стойност на средната загуба неизбежно води до определяне на по-висока стойност на общата загуба.

48 Използваният от Комисията метод за изчисляване на размерите на налозите върху производството в сектора на захарта, предвидени в Регламент № 1193/2009, не отчита размера на възстановяванията при износ, платени, за да се осигури реализиране на количествата захар, съдържащи се в преработени продукти, за които са поети задължения за износ. Той се състои в

прилагане към всички тези количества на условна сума на възстановяване, основана на средната стойност на периодично определяните от Комисията размери, независимо от реалното плащане на евентуално възстановяване и от неговия действителен размер.

49 Доколкото обаче от преписката по делото, и по-специално от различните работни документи на Управителният комитет за общата организация на селскостопанските пазари, е видно, че съществена част от захарта, съдържаща се в преработени продукти, се изнася, без изобщо да се платят подлежащите на плащане възстановявания, този метод за изчисляване изкуствено завишава общата сума на възстановяванията. Ето защо няма пряка връзка между полученото от Комисията число, изразяващо общата сума на възстановяванията, и поетите от бюджета на Европейския съюз разходи за реализиране на излишъците захар.

50 Важно е да се напомни, че общата сума на възстановяванията е част от числителя на дробта, позволяваща да се изчисли средната загуба. Така това завишаване на числителя задължително води до определяне на по-висока стойност на средната загуба и оттам — и на общата загуба в нарушение на член 15, параграф 1 от основния регламент.

51 Комисията изтъква също така, че е принудена да използва този метод за изчисляване, за да се съобрази с прогнозния характер на системата, установена от посочения регламент.

52 Този довод обаче не може да се приеме за основателен. Всъщност по съображенията, изложени в точка 49 от настоящото решение, не може да се счита, че подходът, състоящ се в умножаване на общия месечен размер на задълженията за износ по средния размер на възстановяването, което се плаща през съответния месец, е средство за предвиждане на вероятния размер на възстановяванията, които ще бъдат платени за захарта, съдържаща се в преработените продукти.

53 Така, установеният от Комисията метод, доколкото на практика води до определяне a priori на обща загуба, по-голяма от разходите за възстановявания, надхвърля необходимото за постигане на целта на основния регламент, по-специално справедливо финансиране на разходите за реализиране на излишъците от продукцията на Общността, както бе напомнено в точка 46 от настоящото решение.

54 Предвид всичко гореизложено на единствения въпрос по дело C-113/10, на първия въпрос по дело C-147/10 и на двата въпроса по дело C-234/10 следва да се отговори, че Регламент № 1193/2009, с изключение на член 3 от него, който вече е отменен с отмяната на член 2 от Регламент № 1686/2005 с Решение на Общия съд по дело Полша/Комисия, посочено по-горе, е невалиден.

По втория въпрос по дело C-147/10

55 Предвид отговора на единствения въпрос по дело C-113/10, на първия въпрос по дело C-147/10 и на двата въпроса по дело C-234/10, не следва да се отговаря на втория въпрос по дело C-147/10.

По третия въпрос по дело C-147/10

56 С третия въпрос по дело C-147/10 запитващата юрисдикция по същество пита дали обменният курс, по който се изчислява обезщетението за надплатени налози върху производството в сектора на захарта, трябва да се определи от правото на Съюза и дали член 6 от Регламент № 1193/2009 трябва да се тълкува в смисъл, че изисква да се приложи обменният курс, който е действал към момента на първоначалното определяне на размера на налога.

57 В това отношение, що се отнася до член 6 от Регламент № 1193/2009, който беше обявен за невалиден в точка 54 от настоящото решение, при всяко положение следва да се посочи, че този член само определя датата на влизане в сила на регламента и датите, от които се прилагат членове 1—4 от него, поради което не може да се приеме, че сочи датата, която трябва да се вземе предвид при определяне на обменния курс, приложим при връщането на надплатени налози върху производството в сектора на захарта за пазарните години 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 и 2005/2006.

58 Впрочем, след като съгласно член 8, параграф 1 от Решение 2000/597 и Решение 2007/436 посочените налози се събират от държавите членки при спазване на националните законови, подзаконови и административни разпоредби, които при необходимост се адаптират, за да се съобразят с изискванията на правото на Съюза, националните юрисдикции са компетентни да разгледат и решат, при прилагане на своето национално процесуално и материално право, споровете относно връщането на суми, събрани за сметка на Съюза, доколкото правото на Съюза не предвижда нещо различно по въпроса (Решение от 21 май 1976 г. по дело Roquette frères/Комисия, 26/74, стр. 677, точка 11 и Решение от 12 юни 1980 г. по дело Express Dairy Foods, 130/79, Recueil, стр. 1887, точка 11).

59 Нито една разпоредба от правото на Съюза не установява правила относно обменния курс, по който се изчисляват подлежащите на връщане налози върху производството в сектора на захарта, които са събрани без основание.

60 Когато въпросът не е уреден от разпоредби от правото на Съюза, националните органи, и по-специално националните юрисдикции, са тези, които трябва да решат всички допълнителни въпроси, възникващи при връщането на налози, недължимо събрани на основание на обявени за невалидни регламенти на Съюза — какъвто е въпросът за плащането на лихви, — като приложат вътрешните си правила относно лихвения процент и датата, от която лихвата следва да се начислява (вж. в този смисъл Решение по дело Express Dairy Foods, посочено по-горе, точки 14 и 17).

61 При липсата на правна уредба на Съюза условията, при които тези лихви трябва да бъдат изплатени, по-конкретно лихвеният процент и начинът на изчисляване на лихвите (проста лихва или сложна лихва), следва да се предвидят във вътрешния правен ред на всяка държава членка. Тези условия трябва да зачитат принципите на равностойност и на ефективност, т.е. да не бъдат по-неблагоприятни от условията за удовлетворяване на подобни искания, основани на разпоредби на вътрешното право, нито предвидени така, че да правят практически невъзможно упражняването на правата, предоставени от правния ред на Съюза (Решение от 19 юли 2012 г. по дело Littlewoods Retail и др., C-591/10, точка 27).

62 Същото важи и за обменния курс, по който се връщат надплатени налози върху производството в сектора на захарта и който следователно по принцип трябва да се определи от вътрешния правен ред на съответната държава членка.

63 Предвид гореизложеното на третия въпрос по дело C-147/10 следва да се отговори, че при липсата на правна уредба на Съюза по този въпрос обменният курс, по който се изчислява обезщетението за надплатени налози върху производството в сектора на захарта, трябва да се определи от националното право на съответната държава членка.

По четвъртия въпрос по дело C-147/10

64 С четвъртия въпрос по дело C-147/10 запитващата юрисдикция по същество пита дали правото на Съюза допуска начисляването на лихви върху платените без основание суми, представляващи определени с невалиден регламент налози върху производството в сектора на захарта, в случай

че държавата членка не може да претендира съответните лихви върху собствените ресурси на Съюза, и при отрицателен отговор, дали това право позволява на национална юрисдикция или на друг национален орган да не начисли лихви, като се основе на предоставеното му от вътрешния правен ред право на преценка.

65 Когато държава членка събира данъци в нарушение на нормите на правото на Съюза, правните субекти имат право да им бъде върнат не само недължимо събраният данък, но и сумите, изплатени на тази държава или удържани от нея в пряка връзка с този данък. В това се включват и загубите, причинени от невъзможността да бъдат използвани парични суми поради преждевременната изискуемост на данъка (вж. Решение от 8 март 2001 г. по дело Metallgesellschaft и др., C-397/98 и C-410/98, Recueil, стр. I-1727, точки 87—89, Решение от 12 декември 2006 г. по дело Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, Recueil, стр. I-11753, точка 205 и Решение от 19 юли 2012 г. по дело Littlewoods Retail и др., C-591/10, посочено по-горе, точка 25).

66 От тази съдебна практика следва, че принципът, че държавите членки са длъжни да върнат с лихвите сумите, събрани като данъци в нарушение на правото на Съюза, произтича от това право (вж. Решение по дело Littlewoods Retail и др., посочено по-горе, точка 26).

67 Така, независимо от отговора на въпроса дали държавата членка може да претендира лихви върху собствените ресурси на Съюза, който не е необходимо да бъде даден в настоящото производство, правните субекти, които имат право да им бъдат върнати платени без основание суми, представляващи определени с невалиден регламент налози върху производството в сектора на захарта, имат също така право на лихви върху тези суми.

68 При това положение не е допустимо националната юрисдикция да прибегне до правото си на преценка, за да откаже плащането на лихви върху събраните от държава членка суми по съображения, че тази държава членка не би могла да претендира съответните лихви върху собствените ресурси на Съюза.

69 Следователно на четвъртия въпрос по дело C-147/10 следва да се отговори, че според правото на Съюза правните субекти, които имат право да им бъдат върнати платени без основание суми, представляващи определени с невалиден регламент налози върху производството в сектора на захарта, имат също така право на лихви върху тези суми. Национална юрисдикция не може, като упражни правото си на преценка, да откаже плащането на лихви върху сумите, събрани от държава членка на основание на невалиден регламент, по съображения, че тази държава членка не може да претендира съответните лихви върху собствените ресурси на Съюза.

По съдебните разноски

70 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) Регламент (ЕО) № 1193/2009 на Комисията от 3 ноември 2009 година за поправка на регламенти (ЕО) № 1762/2003, (ЕО) № 1775/2004, (ЕО) № 1686/2005 и (ЕО) № 164/2007 и за определяне на размера на налога върху производството в сектора на захарта за пазарните години 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 и 2005/2006, с изключение на член 3

от него, който вече е отменен с отмяната на член 2 от Регламент (ЕО) № 1686/2005 на Комисията от 14 октомври 2005 година за определяне на налозите върху производството за сектора на захарта за 2004/2005 пазарна година с Решение на Общия съд на Европейския съюз от 29 септември 2011 г. по дело Полша/Комисия (T-4/06), е невалиден.

2) **При липсата на правна уредба на Съюза по този въпрос обменният курс, по който се изчислява обезщетението за надплатени налози върху производството в сектора на захарта, трябва да се определи от националното право на съответната държава членка.**

3) **Според правото на Съюза правните субекти, които имат право да им бъдат върнати платени без основание суми, представляващи определени с невалиден регламент налози върху производството в сектора на захарта, имат също така право на лихви върху тези суми. Национална юрисдикция не може, като упражни правото си на преценка, да откаже плащането на лихви върху сумите, събрани от държава членка на основание на невалиден регламент, по съображения, че тази държава членка не може да претендира съответните лихви върху собствените ресурси на Европейския съюз.**

Подписи